

ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๒๔

สำนักงาน ก.จ.

ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๗๙ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง แนวทางการสอบสวนข้อเท็จจริงและการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

เรียน ประธาน ก.จ.ก. ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. หนังสือสำนักงาน ก.อปต., ก.ท., ก.จ. ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๑๙๕ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๔
จำนวน ๑ ฉบับ

๒. หนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อปต. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๒๐ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๓
จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย ก.จ. ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ได้พิจารณาข้อหารือ
เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ตามนัยของประกาศ ก.จ. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย
และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๖๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๖๒ และมีมติให้แจ้งเรียน
แนวทางการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย
ให้ประธาน ก.จ. ทุกจังหวัด ทราบ

สำนักงาน ก.จ. จึงขอแจ้งแนวทางปฏิบัติเรื่องดังกล่าว ตามนัยประกาศ ก.จ. เรื่อง มาตรฐานทั่วไป
เกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๖๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑)
พ.ศ. ๒๕๖๒ มาเพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. วิธีการก่อนดำเนินการทางวินัยข้าราชการองค์กรบริหารส่วนจังหวัด ให้ดำเนินการตามนัย
หนังสือสำนักงาน ก.อปต., ก.ท., ก.จ. ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๑๙๕ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๔ เรื่อง วิธีการก่อน
การดำเนินการทางวินัยและการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

๒. กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการองค์กรบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดกระทำผิดวินัย
โดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้ดำเนินการทางวินัยได้ทันที ตามข้อ ๒๔ วรรคสี่ ของประกาศ ก.จ.
เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๖๔ และที่แก้ไข
เพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๖๒ เช่น กรณีตามนัยมติ ก.จ. ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๓ เมื่อวันที่
๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ที่พิจารณาข้อหารือประเด็นที่หัวหน้าส่วนราชการได้รายงานผลการตรวจสอบการลงเวลา
ปฏิบัติราชการของลูกจ้างประจำ พร้อมสำเนาบัญชีลงเวลาปฏิบัติราชการต่อนายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดว่า
ลูกจ้างประจำไม่ลงเวลาปฏิบัติราชการ และจากการตรวจสอบของกองการเจ้าหน้าที่รายงานต่อนายกองค์การ
บริหารส่วนจังหวัด ปรากฏข้อเท็จจริงสอดรับกันว่าลูกจ้างประจำไม่ได้ลงเวลาปฏิบัติราชการตามที่หัวหน้า
ส่วนราชการได้รายงานจริงและเสนอให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย เมื่อนายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัด
ได้พิจารณาเห็นชอบตามที่กองการเจ้าหน้าที่เสนอ และได้ลงนามในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย
ลูกจ้างประจำในเรื่องดังกล่าว ถือว่าเป็นกรณีที่นายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องดังกล่าว
ปรากฏมูลกรณีที่ควรกล่าวหาว่าลูกจ้างประจำกระทำผิดวินัยโดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว และเป็นหน้าที่
ของนายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดต้องดำเนินการทางวินัยกับลูกจ้างประจำรายดังกล่าวทันที โดยไม่ต้อง
ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงอีก

/๓. กรณี...

๓. กรณีมีการกล่าวหาโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหา หรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ได้กระทำผิดวินัยโดยยังไม่มีพยานหลักฐาน ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดรับดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำการที่ผิดวินัยหรือไม่ ตามข้อ ๒๕ วรรคท้าข้อ ๒๕ วรรคทก และข้อ ๒๕ วรรคแปด ของประกาศ ก.จ. เรื่อง มาตรฐานที่ไว้เกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๖๒ และเมื่อได้ดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นแล้ว ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำการที่ผิดวินัยจึงจะยุติเรื่องได้ ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำการที่ผิดวินัย ให้ดำเนินการทางวินัยทันที ตามข้อ ๒๕ วรรคสิบ ของประกาศ ก.จ. เรื่อง มาตรฐานที่ไว้เกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๖๒

๔. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย ให้อือปภบดิตามข้อ ๔๙ และข้อ ๕๐ ของประกาศ ก.จ. ก.ท. และ ก.อ.บ.ต. เรื่อง มาตรฐานที่ไว้เกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๖๒ และหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อ.บ.ต. ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๒๖๐ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๑ โดยเคร่งครัด รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดทราบด้วย

ขอแสดงความยืนยันด้วย

(นายสันติธร ยิ่มละมัย)
รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
เลขานุการ ก.จ.

สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
กลุ่มงานมาตรฐานวินัยบุคคลส่วนท้องถิ่น
โทร ๐ ๒๒๔๑ ๘๐๐๐ ต่อ ๓๑๗๗
โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๑ ๘๔๗๕
ผู้ประสานงาน นายเศรษฐพงศ์ แหน่งสถาัน โทร ๐๘ ๓๓๕๒ ๖๓๖๓

ที่ นท 0809.2/ว/๑๗๕

สำนักงาน ก.อุบต. อ.ท., ก.จ.
ถนนราชสีมา ดุสิต กรุงฯ 10300

๙ กันยายน 2548

เรื่อง วิธีการก่อนการดำเนินการทางวินัยและการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

เดือน ประisan ก.อุบต. จังหวัด ประisan ก.ท.จ. ประisan ก.จ.จ. ทุกจังหวัด และประisan ก.เมืองพทฯ
สัปดาห์ส่งมาด้วย หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร 1011/ว 19 ลงวันที่ 14 กรกฎาคม 2547 เรื่อง วิธีการก่อนดำเนินการ
ทางวินัยและการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง จำนวน ๓ แผ่น

ด้วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นหลายแห่ง ได้นำร่อง
แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสอบสวนในกรณีกล่าวหาว่าพนักงานส่วนท้องถิ่นกระทำการผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
ซึ่งตามมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ข้อ 22 วรรคสาม กำหนด
ให้ดำเนินการสอบสวนตามที่ผู้บิหารท้องถิ่นเห็นสมควร นายดึงวิธีการอย่างไร ซึ่งที่ผ่านมามีการดำเนินการ
ที่แตกต่างไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน เช่น แต่งตั้งคณะกรรมการชั้นทำการสอบสวนบ้าง แต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวนชั้นที่จัดตั้งบ้าง มอบหมายให้พนักงานส่วนท้องถิ่นสืบสวนบ้าง หรือผู้บิหารท้องถิ่นสอบสวนเองบ้าง

ก.อุบต. ในการประชุมครั้งที่ 7/2548 เมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม 2548 ก.ท. ในการประชุมครั้งที่
7/2548 เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 2548 และ ก.จ. ในการประชุมครั้งที่ 7/2548 เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 2548
ที่จารณาแล้ว กำหนดแนวทางการสอบสวนตามที่ผู้บิหารท้องถิ่นเห็นสมควร กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำการผิดวินัย
อย่างไม่ร้ายแรง ดังนี้

1. กรณีการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ผู้บิหารท้องถิ่นอาจสอบสวนเองหรือมอบหมาย
ให้พนักงานส่วนท้องถิ่นรายหนึ่งรายใดสอบสวน หรือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนชั้นที่จัดตั้ง หรือแต่งตั้ง
คณะกรรมการทุกคนท้องถิ่น โดยต้องแจ้งข้อกล่าวหาผลสุภาพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ
และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาแก้ชี้อกล่าวหา ตามข้อ 22 วรรคหนึ่ง ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย
และการดำเนินการทางวินัยทุกครั้ง

2. กรณีส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐสืบสวนสอบสวนแล้วมีผลความผิดมายังองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ผู้บิหารท้องถิ่น ใช้สำนวนการชี้มูลนี้ที่จารณาดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
โดยไม่ต้องสืบสวนสอบสวนชั้นที่จัดตั้ง แล้วรายงานการสอบสวนไปยัง ก. จังหวัด เพื่อพิจารณาต่อไป

/3. ให้นำหนังสือสำนักงาน ก.พ...

3. ให้หน้าหนังสือสำนักงาน ท.พ.ท. ที่ นร 1011/ว 19 ลงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2547 เรื่อง วิธีการ
ก่อนดำเนินการท้างวัวยและตรวจสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงมาใช้กับพนักงานสวนห้องดิน โดยอนุโลม
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ถือปฏิบัติเช่นไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายชุมพร พลวัชร)
รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เลขาธุการ ก.อ.น.ด., ก.ท., ก.จ.

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
กลุ่มมาตรฐานวินัย อุทธรัณณ์และรังษฤษ
โทร 0-2241-9000 ต่อ 3133

ที่ นร 4011/ว 19

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กกม. 10300

14 กรกฎาคม 2547

เรื่อง วิธีการก่อนดำเนินการทางวินัยและการสูบส้วนทางวินัยของบุรุษและสตรี

ด้วยถ้าในราชกิจจานุเบกษาได้ออกกฎหมายกำหนดให้ใช้กับการสอบสวนในกรณีกล่าวหาว่าเข้าราชการพลเรือนสามัญกระทำการผิดด้วยอำนาจของบุรุษและสตรี ซึ่งตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 102 วรรคสอง บัญญัติให้ดำเนินการสูบส้วนตามวิธีการที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควร หมายถึงวิธีการอย่างไร

ก.พ.พิจารณาแล้ว มีมติให้ข้อมูลความเห็นใจกับเรื่องการดำเนินการทางวินัยโดยสูบส้วนตามวิธีการที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควร รวมทั้งวิธีการก่อนดำเนินการทางวินัยด้วยดังนี้

1. วิธีการก่อนดำเนินการทางวินัย พระราชนิยมตริระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 99 วรรคสี่ และวรรคห้า บัญญัติเกี่ยวกับกรณีที่มีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าเข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำการผิดด้วยอำนาจของบุรุษและสตรี ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการ โดยสรุปเป็นแนวทางปฏิบัติได้ดังนี้

1.1 การพิจารณาในเบื้องต้น

(1) เมื่อมีการกล่าวหาว่าเข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดประพฤติหรือปฏิบัติไม่ชอบโดยประกายตัวสูงถูกต้อง ผู้บังคับบัญชาควรพิจารณาในเบื้องต้นว่า กรณีดังที่กล่าวหาดังนี้ ถ้าเป็นความจริง จะเป็นการกระทำการผิดด้วยความประราษณ์บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตราได หรือไม่ ในกรณีที่เห็นว่าดังนั้น เหตุจังหวัดที่กล่าวหาไม่อาจปรับลงมาเป็นความผิดทางวินัย กรณีไม่มีบุคคลที่จะกล่าวหาว่าผู้ดังนั้นกระทำการผิดด้วย ก็ให้ยกเรื่องได .

(2) เมื่อมีการกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยโดยประภูมิตัวผู้กล่าวหา แต่เป็นการกล่าวหาโดยไม่ระบุพยานหลักฐาน ไม่ชี้ช่องที่จะให้สืบหาพยานหลักฐาน หรือกล่าวหาเลื่อน祤อย่างระบุกรณีแล้วถ้อน ผู้บังคับบัญชาควรสืบถามข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้กล่าวหา เมื่อสอบถามแล้วไม่ได้ข้อมูลเพิ่มเติมและพิจารณาในเบื้องต้นเห็นว่า กรณีไม่มีบุลเพียงพอที่จะกล่าวหาว่าผู้กล่าวหานั้นกระทำผิดวินัย ก็ให้หยุดเรื่องได้

(3) เมื่อมีการกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัย โดยประภูมิตัวผู้กล่าวหาและระบุพยานหลักฐาน กรณีเวลาล้มปราภูมิชั้นแจ้ง หรือเมื่อมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัย เช่น ผู้บังคับบัญชาตรวจสอบพฤติกรรมน้ำเสียงสีชัย แต่ซึ่งไม่มีพยานหลักฐาน ให้ผู้บังคับบัญชาเริ่มดำเนินการสืบสวน

(4) กรณีที่เป็นการกล่าวหาโดยไม่ประภูมิตัวผู้กล่าวหา เช่น กล่าวหาโดยบัตรสนับท์ กារอีอิปภีบดิตามหลักกฎหมายและแนวทางปฏิบัติความคิดเห็นระหว่างนั้นศรี ตามหนังสือสำเนาแก้ไขการคัดลอกเอกสารที่ ๒๐๖/ว ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๑ คือรับพิจารณา เนื่องจากที่รับน้ำเสียงสีชัย กรณีเวลาล้มปราภูมิชั้นแจ้ง ตลอดจนบุรุษพยานบุคคลແบุ้นอนุท่านนี้ และในกรณีที่รับพิจารณา ก็ให้ผู้บังคับบัญชาเริ่มดำเนินการสืบสวน

(5) กรณีที่ผู้บังคับบัญชาพิจารณาในเบื้องต้นแล้วสั่งดำเนินการทางวินัย ได้ทันที โดยไม่ต้องดำเนินการสืบสวนก่อน ได้แก่ กรณีที่มีการกล่าวหานี้พยานหลักฐาน ในเบื้องต้นส่งประกอบการกล่าวหา หรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัย โดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว หรือกรณีที่ผู้บังคับบัญชาพิจารณา ของรัฐ ซึ่งได้มีการตรวจสอบบุสืบสวนหรือสอบถามมาก่อนแล้ว และผู้บังคับบัญชาพิจารณาเห็นว่า กรณีมีบุลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย ก็ให้ดำเนินการทางวินัยได้ทันที

1.2 การสืบสวน

(1) การสืบสวน หมายถึง การสืบหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ในเบื้องต้นเพื่อพิจารณาว่ากรณีมีบุลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหรือไม่

(2). การสืบสวนนี้ผู้บังคับบัญชาจะดำเนินการเอง หรือมอบหมายให้ผู้อื่นได้บังคับบัญชาหรือแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนให้ดำเนินการสืบสวนแทนก็ได้ และการสืบสวนนี้ควรร่วมรวมซึ่งทั้งจริงและพยานหลักฐานในเมืองคันเป็นจำนวนการสืบสวนเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการต่อไปด้วย

1.3 การพิจารณาผลการสืบสวน

เมื่อการสืบสวนเสร็จแล้ว ผู้บังคับบัญชาจะต้องพิจารณาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในเมืองคันตามส่วนงานการสืบสวนนั้นว่า กรณีที่มีการกล่าวหาหรือมีกราฟเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำการผิดวินัยนั้น กรณีมูลที่ผู้บังคับบัญชาควรกล่าวหาว่า ผู้นั้นกระทำการผิดวินัยหรือไม่

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาเห็นว่า ตามทางสืบสวนไม่มีพยานหลักฐานหรือพยานหลักฐานเท่าที่มีขึ้น ไม่มีมูลเพียงพอที่จะกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำการผิดวินัย ก็ให้ถือเรื่องได้ หรือถ้าเห็นว่ากรณีขึ้นอยู่ทางที่จะสืบหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมจะดำเนินการหรือสั่งให้ดำเนินการสืบสวนเพิ่มเติมเสียก่อนก็ได้

ในกรณีที่เห็นว่าพยานหลักฐานเท่าที่มีเพียงพอแต่คงให้เห็นว่า กรณีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำการผิดวินัย ก็ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยตามที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 บัญญัติไว้ในหมวด 5 ทั้งที่

2. วิธีการสอบสวนทางวินัยของไม้ร้ายแรง

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 102 วรรคหนึ่ง แสดงว่า บัญญัติเป็นหลักการว่า ท้าว大人ในกรรมการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งมีกรณีขึ้นมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำการผิดวินัยข้างในร้ายแรง ให้ดำเนินการสอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงแต่ยังดูรอนด้านวิธีการที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควร

การสอบสวนดังกล่าวข้างต้น ไม่อยู่ในเงื่อนไขที่จะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการชั้นทำการสอบสวน ดังนั้น ผู้บังคับบัญชาจะสอบสวนเอง มอบหมายให้ผู้อื่นได้บังคับบัญชา หรือแต่งตั้งคณะกรรมการชั้นทำการสอบสวนแทนก็ได้

การหอป่าวน่างวินิจฉัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบเงินชั่วราชการพลเรือน เป็นราชบัญญัติตราโดยการทุ่งปักครองอุบัติณูนิคือเป็นบัญญัติราชการทางปักครอง พ.ศ. 2539 ดังนั้น การสอนส่วนในกรฟีที่กล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสนับสนุนกระทำผิดวินัยข้อห้ามร้ายแรง จึงถือให้หลักประกันความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหาตามกฎหมายว่าด้วยราชบัญญัติตราโดยการทางปักครอง ด้วยการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาราย เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจและนำสืบแก้ไขข้อกล่าวหาที่เนื่องเดียวกันที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2539 มาตรา 102 วรรคสอง บัญญัติไว้สำหรับการสอนส่วนในกรฟีที่กล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยข้อห้ามร้ายแรง ทั้งนี้ ข่าวค้างในก่อการเป็นขั้นตอนตามหลักเกณฑ์และวิธีการสอนพวนพิจารณาที่กำหนดในกฎ อ.พ. ฉบับที่ 18 (พ.ศ. 2540) ข้อ 14 และข้อ 15 โดยอนุโถม มีสาระสำคัญโดยสรุปดังนี้

2.1 เรียกผู้ถูกกล่าวหานามเจ้าและอรินายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องกกล่าวหาให้ทราบว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำการใด เมื่อใด อย่างไร พร้อมทั้งแจ้งให้ทราบด้วยว่า ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และมีสิทธิที่จะให้มือช่วยหรือชี้แจงแก้ไขข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมารีบแก้ไขกล่าวหาได้ด้วย

2.2 ถามผู้ถูกกล่าวหานามเมื่อใดด้วยว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ อุบัติณูนิ

2.3 ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้มือช่วยค่ารับสารภาพว่าได้กระทำการค่านที่ถูกกล่าวหา ให้ผู้สอนส่วนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหารายว่าการกระทำความที่ถูกกล่าวหานั้น เป็นความผิดวินัยกรฟีโดย อย่างไร หากผู้ถูกกล่าวหาซึ่งคงทันตามที่รับสารภาพ ให้นับที่ออกคำรับสารภาพรวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (อั้น) และสถานที่แห่งการกระทำไว้คู่ข แล้วพิจารณาว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหานั้นเป็นความผิดวินัยกรฟีโดย ตามมาตรฐานได้ และควรได้รับโทษคุณได้

2.4 ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหานามได้ให้มือช่วยค่ารับสารภาพ ให้ผู้สอนส่วนดำเนินการสอนส่วนเพื่อร่วมร่วมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหา แล้วพิจารณาว่ามีพยานหลักฐานใดสนับสนุนข้อกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และเป็นความผิดวินัยกรฟีโดย ตามมาตรฐานได้ หรือไม่อ้างไม่ได้แล้วเรียกผู้ถูกกล่าวหานามแจ้งข้อกล่าวหาอีกครั้ง โดยระบุข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามพยานหลักฐานว่าเป็นความผิดวินัยกรฟีโดย ตามมาตรฐานได้ และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบ โดยระบุวัน เวลา สถานที่ และการกระทำที่มีลักษณะ เป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา สำหรับพยานบุคคลจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้

2.5 ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงแก้อข้อกล่าวหาเป็นหนังสือหรือให้ถ้อยคำต่อผู้สอบสวน และนำสืบแก้อุกราแฟน้ำที่ลักฐานมาของหรือของอ้างพยานหลักฐาน ขอให้ผู้สอบสวนเรียกมาได้

2.6 พิจารณาเบริญเทบบุพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหากับที่หักล้างข้อกล่าวหา แล้ววินิจฉัยความเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยหรือไม่ อย่างไร ถ้าผิดเป็นความผิดคุกจันท์กรณีใด ตามมาตรการใดรับโทษตามใจ แล้วท่ารายงานการสอบสวน

2.7 ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาสอบสวนเอง หรือพิจารณาเรื่องงานภาระสอบสวนรวมทั้งสำนวนการสอบสวนแล้ว เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิดวินัย หรือการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาไม่เป็นความผิดวินัย ก็ให้สั่งขดิเรื่อง แต่ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง แต่จะอยู่ในอำนาจของคนที่จะส่งไปทนายได้ ก็ให้สั่งลงโทษตามอำนาจหน้าที่ตามควรแก้กระฟ์ให้เหมาะสมกับความผิด ในกรอบที่กระทำผิดวินัยเล็กน้อยแต่มีเหตุอันควรจะด้วย ของไทย ให้โดยที่ได้รับอนุญาต หรือว่ากล่าวว่าตัดเตือนก็ได้

2.8 การสอบสวนและพิจารณาดำเนินการอังกล่าวข้างต้นเป็นการดำเนินการทางวินัย ฉบับนี้ เมื่อได้ดำเนินการแล้ว ต้องรายงานการดำเนินการทางวินัยนั้นต่อไป ตามนัย มาตรา 109 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ประกอบด้วยระเบียบ ก.พ.ฯ ด้วยทุกรายงานเกี่ยวกับการคุ้มครองทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. 2539

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ได้แจ้งให้ทราบ และจังหวัดต่าง ๆ ทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายสินะ ตีมนัมมท์)

เลขานุการ ก.พ.

สำนักงานคุ้มครอง
โทร. 0 2281 8677
ที่รัฐ ๑๔๐๓ ๘๖๖

ที่ มท ๐๘๐๙.๔/๒๖๑

สำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อปด.
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กรุงฯ ๑๐๓๐๐

๙ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง การกำหนดตำแหน่งระดับประธานกรรมการสอบสวนมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย
และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๔๙ วรรคหนึ่ง

เรียน ประธาน ก.จ., ก.ท.จ., ก.อปด.จังหวัด ทุกจังหวัด และ ก.เมืองพัทยา

ข้างต้น หนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อปด. ที่ มท ๐๘๐๙.๖/๑ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๑

สิ่งที่ส่งมาด้วย ตารางกำหนดตำแหน่งระดับประธานกรรมการสอบสวน จำนวน ๓ แผ่น

ตามที่สำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อปด. ได้แจ้งเวียนมติ ก.จ., ก.ท. และ ก.อปด. ในการประชุม
ครั้งที่ ๔/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๘ ที่กำหนดตำแหน่งระดับประธานกรรมการสอบสวนตามนี้ประกาศ
ก.จ., ก.ท. และ ก.อปด. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘
ข้อ ๔๙ วรรคหนึ่ง เพื่อแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นศึกษาปฏิบัติ รายละเอียดตามอ้างถึง นั้น

สำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อปด. ขอเรียนว่า ก.จ., ก.ท. และ ก.อปด. ใน การประชุมครั้งที่
๖/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๑ ได้มีมติกำหนดตำแหน่งระดับประธานกรรมการสอบสวน ตามนี้
ประกาศ ก.จ., ก.ท. และ ก.อปด. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย
พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๔๙ วรรคหนึ่ง เพิ่มเติม โดยให้มูลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๑ กรณีมีการเปลี่ยนแปลง
ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการสอบสวน ตั้งแต่วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป ให้เป็นไปตามมติ
ก.จ., ก.ท. และ ก.อปด. นี้ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นศึกษาปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

๙๐

(นายชจร ศรีช่วงโนทัย)
รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
เลขานุการ ก.จ., ก.ท. และ ก.อปด.

สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
ส่วนมาตรฐานวินัยบุคคลส่วนท้องถิ่น
โทร ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๓๓๓
โทรสาร ๐ ๒๒๔๑ ๔๔๗๕
ผู้ประสาน นายเกรียงพงศ์ แหล่งสกาน ๐๘๕-๓๓๔๔๒-๖๓๖๓

ตารางกำหนดค่าແທນ່ງຮະຕັບປະຫວາງການກວດສອບສວນ
ตามປະກາສ ກ.ຈ., ກ.ທ. ແລະ ກ.ອບດ. ເຊິ່ງ ນາມສະກຸນທີ່ໄປເຖິງກັບວິນຍ ແລະ ການຮັກຈາກວິນຍ
ແລະ ການດຳເນີນການທາງວິນຍ ພ.ສ. ຂະຊວງ ແຂວງ ເຊິ່ງ ວຽງຈັນ ຂະຊວງ
(ແນບທ້າຍທັງສອງສໍາຄັນການ ກ.ຈ., ກ.ທ. ແລະ ກ.ອບດ. ທີ່ນທ ۰۶۰۷.ຂ/ວ ໄກສ ລົງວັນທີ ອີ ສິງຫາຄມ ຂະຊວງ)

ລັດທີ	ຕຳແໜ່ນ່ງຮະຕັບຜູ້ຄູກຄ່າວ່າຫາ	ຕຳແໜ່ນ່ງຮະຕັບປະຫວາງການກວດສອບສວນ
1	ປະເທດບໍລິຫານທີ່ໄປເຖິງກັບວິນຍ	1.1 ພັນການສ່ວນທີ່ໄປເຖິງປະເທດບໍລິຫານ 1.2 ຂໍ້າຮາກການຝ່າຍພລເຮືອນ ປະເທດຫ້າຮາກການພລເຮືອນສາມັກ ທີ່ມີຕຳແໜ່ນ່ງ ແລະ ຮະຕັບປັນໄໝຕໍ່ກວ່າຕຳແໜ່ນ່ງປະເທດຄໍານວຍການຮະຕັບສູງ
2	ປະເທດບໍລິຫານທີ່ໄປເຖິງກັບກລກ	2.1 ປະເທດບໍລິຫານທີ່ໄປເຖິງຕຳແໜ່ນ່ງ ແລະ ຮະຕັບປັນໄໝຕໍ່ກວ່າຜູ້ຄູກຄ່າວ່າຫາ 2.2 ຂໍ້າຮາກການຝ່າຍພລເຮືອນ ປະເທດຫ້າຮາກການພລເຮືອນສາມັກ ທີ່ມີຕຳແໜ່ນ່ງ ແລະ ຮະຕັບປັນໄໝຕໍ່ກວ່າຕຳແໜ່ນ່ງປະເທດຄໍານວຍການຮະຕັບດັນ ທີ່ມີຕຳແໜ່ນ່ງປະເທດວິຊາການຮະຕັບໜ້ານາມຸກການພິເສດ
3	ປະເທດບໍລິຫານທີ່ໄປເຖິງກັບກລກ	3.1 ປະເທດບໍລິຫານທີ່ໄປເຖິງຕຳແໜ່ນ່ງ ແລະ ຮະຕັບປັນໄໝຕໍ່ກວ່າຜູ້ຄູກຄ່າວ່າຫາ 3.2 ຂໍ້າຮາກການຝ່າຍພລເຮືອນ ປະເທດຫ້າຮາກການພລເຮືອນສາມັກ ທີ່ມີຕຳແໜ່ນ່ງ ແລະ ຮະຕັບປັນໄໝຕໍ່ກວ່າຕຳແໜ່ນ່ງປະເທດຄໍານວຍການຮະຕັບດັນ ທີ່ມີຕຳແໜ່ນ່ງປະເທດວິຊາການຮະຕັບໜ້ານາມຸກການພິເສດ
4	ປະເທດຄໍານວຍຖຸກການທີ່ໄປເຖິງກັບສູງ	4.1 ປະເທດບໍລິຫານທີ່ໄປເຖິງກັບສູງ 4.2 ປະເທດຄໍານວຍການທີ່ໄປເຖິງກັບສູງ 4.3 ຂໍ້າຮາກການຝ່າຍພລເຮືອນ ປະເທດຫ້າຮາກການພລເຮືອນສາມັກ ທີ່ມີຕຳແໜ່ນ່ງ ແລະ ຮະຕັບປັນໄໝຕໍ່ກວ່າຕຳແໜ່ນ່ງປະເທດຄໍານວຍການຮະຕັບສູງ
5	ປະເທດຄໍານວຍການທີ່ໄປເຖິງກັບກລກ	5.1 ປະເທດບໍລິຫານທີ່ໄປເຖິງກັບກລກ 5.2 ປະເທດຄໍານວຍການທີ່ໄປເຖິງກັບກລກ 5.3 ຂໍ້າຮາກການຝ່າຍພລເຮືອນ ປະເທດຫ້າຮາກການພລເຮືອນສາມັກ ທີ່ມີຕຳແໜ່ນ່ງ ແລະ ຮະຕັບປັນໄໝຕໍ່ກວ່າຕຳແໜ່ນ່ງປະເທດຄໍານວຍການຮະຕັບດັນ ທີ່ມີຕຳແໜ່ນ່ງປະເທດວິຊາການຮະຕັບໜ້ານາມຸກການພິເສດ
6	ປະເທດຄໍານວຍການທີ່ໄປເຖິງດັນກລກ	6.1 ປະເທດບໍລິຫານທີ່ໄປເຖິງດັນກລກ 6.2 ປະເທດຄໍານວຍການທີ່ໄປເຖິງດັນກລກ 6.3 ຂໍ້າຮາກການຝ່າຍພລເຮືອນ ປະເທດຫ້າຮາກການພລເຮືອນສາມັກ ທີ່ມີຕຳແໜ່ນ່ງ ແລະ ຮະຕັບປັນໄໝຕໍ່ກວ່າຕຳແໜ່ນ່ງປະເທດຄໍານວຍການຮະຕັບດັນ ທີ່ມີຕຳແໜ່ນ່ງປະເທດວິຊາການຮະຕັບໜ້ານາມຸກການພິເສດ
7	ປະເທດວິຊາການຮະຕັບເໝີວ່າຫາ	7.1 ປະເທດບໍລິຫານທີ່ໄປເຖິງກັບສູງ 7.2 ປະເທດຄໍານວຍການທີ່ໄປເຖິງກັບສູງ 7.3 ປະເທດວິຊາການຮະຕັບເໝີວ່າຫາ 7.4 ຂໍ້າຮາກການຝ່າຍພລເຮືອນ ປະເທດຫ້າຮາກການພລເຮືອນສາມັກ ທີ່ມີຕຳແໜ່ນ່ງ ແລະ ຮະຕັບປັນໄໝຕໍ່ກວ່າຕຳແໜ່ນ່ງປະເທດຄໍານວຍການຮະຕັບສູງ ທີ່ມີຕຳແໜ່ນ່ງປະເທດວິຊາການຮະຕັບເໝີວ່າຫາ

/๖ ປະເທດວິຊາການ...

ลำดับที่	ตำแหน่งระดับผู้ถูกกล่าวหา	ตำแหน่งระดับประธานกรรมการสอบสวน
๘	ประเภทการระดับชำนาญการพิเศษ	๘.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่นระดับกลางขึ้นไป ๘.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับกลางขึ้นไป ๘.๓ ประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษขึ้นไป ๘.๔ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่ง และระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่ง ประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ
๙	ประเภทวิชาการระดับชำนาญการ	๙.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่น ๙.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่น ๙.๓ ประเภทวิชาการระดับชำนาญการขึ้นไป ๙.๔ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่ง และระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่ง ประเภทวิชาการระดับชำนาญการ
.๑๐	ประเภทวิชาการระดับปฏิบัติการ	๑๐.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่น ๑๐.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่น ๑๐.๓ ประเภทวิชาการระดับชำนาญการขึ้นไป ๑๐.๔ ประเภททั่วไประดับอาชุส ๑๐.๕ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่ง และระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่ง ประเภทวิชาการระดับชำนาญการ
๑๑	ประเภททั่วไประดับอาชุส	๑๑.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่น ๑๑.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่น ๑๑.๓ ประเภทวิชาการระดับชำนาญการขึ้นไป ๑๑.๔ ประเภททั่วไประดับอาชุส ๑๑.๕ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่ง และระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่ง ประเภทวิชาการระดับชำนาญการ หรือตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับอาชุส
๑๒	ประเภททั่วไประดับชำนาญงาน	๑๒.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่น ๑๒.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่น ๑๒.๓ ประเภทวิชาการระดับชำนาญการขึ้นไป ๑๒.๔ ประเภททั่วไประดับอาชุส ๑๒.๕ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่ง และระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่ง ประเภทวิชาการระดับชำนาญการ หรือตำแหน่งประเภททั่วไประดับ ชำนาญงาน

ลำดับที่	คำแนะนำระดับผู้ถูกกล่าวหา	คำแนะนำระดับประธานกรรมการสอบสวน
๑๓	ประเภทที่ไว้ประเด็นปฏิบัติงาน	๑๓.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่น ๑๓.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่น ๑๓.๓ ประเภทวิชาการระดับชำนาญการขึ้นไป ๑๓.๔ ประเภทที่ไว้ประเด็นอาชุโส ๑๓.๕ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่น่ากว่าตำแหน่งคำแนะนำระดับประธานกรรมการสอบสวนตามที่มีตัวแหนงและระดับต้นไม่น่ากว่าตำแหน่งและระดับต้นไม่น่ากว่าตำแหน่งคำแนะนำระดับชำนาญการ หรือตำแหน่งประเภทที่ไว้ประเด็นชำนาญงาน

นายสมชาย ใจดี

หมายเหตุ

๑. ให้การกำหนดตำแหน่งระดับประธานกรรมการสอบสวนตามมติ ก.จ., ก.ท. และ ก.อ.บ.ด. นี้ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑

๒. กรณีมีการเลื่ยนเปลี่ยนผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการสอบสวนตั้งแต่วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป ให้เป็นไปตามมติ ก.จ., ก.ท. และ ก.อ.บ.ด. นี้

๓. ค่าว่า “ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ” ที่มีตำแหน่งและระดับไม่น่ากว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ให้หมายความรวมถึง ข้าราชการฝ่ายพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้น และตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง แต่ไม่หมายความรวมถึงข้าราชการฝ่ายพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ

๔. ในกรณีจารณาคัดเลือกประธานกรรมการสอบสวน ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของตำแหน่ง และระดับของหนังงานส่วนท้องถิ่นผู้ถูกกล่าวหา ประโยชน์ในการสอบสวนพิจารณา และความยุติธรรมประกอบด้วย

๕. การเทียบตำแหน่งข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ตามมติ ก.จ., ก.ท. และ ก.อ.บ.ด. นี้ ใช้เฉพาะการกำหนดตำแหน่งระดับประธานกรรมการสอบสวน ตามนัยประกาศ ก.จ., ก.ท. และ ก.อ.บ.ด. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทำวินัย พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๔๙ วรรคหนึ่ง เท่านั้น

ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๒๖

สำนักงาน ก.จ.

ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๐

๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง แนวทางการสอบสวนข้อเท็จจริงและการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

เรียน ประธาน ก.จ.ก. ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. หนังสือสำนักงาน ก.อ.บ.ต., ก.ท., ก.จ. ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๑๙๕ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๔
จำนวน ๑ ฉบับ

๒. หนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อ.บ.ต. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๒๐ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๓
จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย ก.จ. ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ได้พิจารณาข้อหารือ
เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ตามนัยของประกาศ ก.จ. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย
และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ และมีมติให้แจ้งเวียน
แนวทางการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย
ให้ประธาน ก.จ. ทุกจังหวัด ทราบ

สำนักงาน ก.จ. จึงขอแจ้งแนวทางปฏิบัติเรื่องดังกล่าว ตามนัยประกาศ ก.จ. เรื่อง มาตรฐานทั่วไป
เกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๖๒ มาเพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. วิธีการก่อนดำเนินการทางวินัยข้าราชการองค์กรบริหารส่วนจังหวัด ให้ดำเนินการตามนัย
หนังสือสำนักงาน ก.อ.บ.ต., ก.ท., ก.จ. ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๑๙๕ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๔ เรื่อง วิธีการก่อน
การดำเนินการทางวินัยและการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

๒. กรณีมีมูลที่ควรกล่าวไว้ว่าข้าราชการองค์กรบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดกระทำผิดวินัย
โดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้ดำเนินการทางวินัยได้ทันที ตามข้อ ๒๔ วรรคสี่ ของประกาศ ก.จ.
เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไข
เพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ เช่น กรณีตามนัยมติ ก.จ. ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๓ เมื่อวันที่
๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ที่พิจารณาข้อหารือประเด็นที่หัวหน้าส่วนราชการได้รายงานผลการตรวจสอบการลงเวลา
ปฏิบัติราชการของลูกจ้างประจำ พร้อมสำเนาบัญชีลงเวลาปฏิบัติราชการต่อนายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดว่า
ลูกจ้างประจำไม่ลงเวลาปฏิบัติราชการ และจากการตรวจสอบของกองการเจ้าหน้าที่รายงานต่อนายกองค์การ
บริหารส่วนจังหวัด ปรากฏข้อเท็จจริงสอดรับกันว่าลูกจ้างประจำไม่ได้ลงเวลาปฏิบัติราชการตามที่หัวหน้า
ส่วนราชการได้รายงานจริงและเสนอให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย เมื่อนายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัด
ได้พิจารณาเห็นชอบตามที่กองการเจ้าหน้าที่เสนอ และได้ลงนามในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย
ลูกจ้างประจำในเรื่องดังกล่าว ถือว่าเป็นกรณีที่นายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องดังกล่าว
ปรากฏมูลกรณีที่ควรกล่าวไว้ว่าลูกจ้างประจำกระทำการผิดวินัยโดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว และเป็นหน้าที่
ของนายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดต้องดำเนินการทางวินัยกับลูกจ้างประจำรายดังกล่าวทันที โดยไม่ต้อง
ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงอีก

/๓. กรณี...

๓. กรณีมีการกล่าวหาโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหา หรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ได้กระทำผิดวินัยโดยยังไม่มีพยานหลักฐาน ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดรับดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำการผิดวินัยหรือไม่ ตามข้อ ๒๔ วรรคท้าข้อ ๒๕ วรรคทก และข้อ ๒๕ วรรคแปด ของประกาศ ก.จ. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ และเมื่อได้ดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นแล้ว ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำการผิดวินัยจึงจะยุติเรื่องได้ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำการผิดวินัย ให้ดำเนินการทางวินัยทันที ตามข้อ ๒๕ วรรคสิบ ของประกาศ ก.จ. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒

๔. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย ให้ออกปฏิบัติตามข้อ ๔๙ และข้อ ๕๐ ของประกาศ ก.จ. ก.ท. และ ก.อ.บ.ด. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ และหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อ.บ.ด. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๒๐ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๑ โดยเคร่งครัด รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายสันติธร ยิ่มลักษณ์)

รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เลขานุการ ก.จ.

สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
กลุ่มงานมาตรฐานวินัยบุคคลส่วนท้องถิ่น
โทร ๐ ๒๒๔๑ ๘๐๐๐ ต่อ ๓๓๓๓
โทรสาร ๐ ๒๒๔๑ ๘๔๗๕
ผู้ประสานงาน นายเศรษฐพงศ์ แหล่งสหาน โทร ๐๘ ๓๓๕๒ ๖๓๖๓

ที่ นก 0809.2/ว/๑๙๕

สำนักงาน ก.อุบต. ก.ท. ก.จ.
ถนนกาชาดสีมา ศูนย์ฯ กทม. 10300

๙ กันยายน 2548

เรื่อง วิธีการก่อการดำเนินการทางวินัยและการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

เชิญ ประธาน ก.อุบต. จังหวัด, ประธาน ก.ท.จ., ประธาน ก.จ.จ. ทุกจังหวัด และประธาน ก.เมืองทั้งหมด
สั่งที่ส่งมาด้วย หนังสือสำนักงาน ก.พ.ท. ที่ นร 1011/ว 19 ลงวันที่ 14 กรกฎาคม 2547 เรื่อง วิธีการก่อการดำเนินการ
ทางวินัยและการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง จำนวน ๓ แผ่น

ด้วยองค์ประกอบของส่วนท้องถิ่น และคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นหลายแห่ง ได้นำร่อง
แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสอบสวนในกรณีกล่าวหาว่าพนักงานส่วนท้องถิ่นกระทำการผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
ซึ่งตามมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ข้อ 22 วรรคสาม กำหนด
ให้ดำเนินการสอบสวนตามที่ผู้บริหารท้องถิ่นเห็นสมควร หมายถึงวิธีการอย่างไร ซึ่งที่ผ่านมา มีการดำเนินการ
ที่แตกต่างไปเป็นไปในแนวทางเดียวกัน เช่น แต่งตั้งคณะกรรมการชั้นทำการสอบสวนบ้าง แต่งตั้งคณะกรรมการทบทวน
สอบสวนชั้นที่เจ้าของบ้าน มอบหมายให้พนักงานส่วนท้องถิ่นสอบสวนบ้าง หรือผู้บริหารท้องถิ่นสอบสวนเองบ้าง

ก.อุบต. ในประชุมครั้งที่ 7/2548 เมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม 2548 ก.ท. ในประชุมครั้งที่ 7/2548 เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 2548 และ ก.จ. ในประชุมครั้งที่ 7/2548 เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 2548
พิจารณาแล้ว กำหนดแนวทางการสอบสวนตามที่ผู้บริหารท้องถิ่นเห็นสมควร กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำการผิดวินัย
อย่างไม่ร้ายแรง ดังนี้

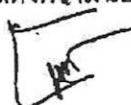
1. กรณีการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ผู้บริหารท้องถิ่นอาจสอบสวนเองหรือมอบหมาย
ให้พนักงานส่วนบุคคลท้องถิ่นรายหนึ่งรายใดสอบสวน หรือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนชั้นที่เจ้าของบ้าน หรือแต่งตั้ง
คณะกรรมการทบทวนสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง โดยต้องแจ้งข้อกล่าวหาอย่างชัดเจนและถูกต้อง ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ
และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาแก้ข้อกล่าวหา ตามข้อ 22 วรรคหนึ่ง ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย
และการดำเนินการทางวินัยทุกครั้ง

2. กรณีส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐสืบสวนสอบสวนแล้ววินิจฉัยมีผลความผิดมายังองค์กร
ประกอบด้วยส่วนท้องถิ่น ให้ผู้บริหารท้องถิ่น ให้ส่วนราชการที่มีตนเป็นพิจารณาดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
โดยไม่ต้องสืบสวนสอบสวนชั้นที่เจ้าของบ้าน แล้วรายงานการสอบสวนไปยัง ก. จังหวัด เพื่อพิจารณาต่อไป

/3. ให้นำหนังสือสำนักงาน ก.พ....

3. ให้หน้าหนังสือสำนักงาน ท.พ.ท. ที่ นร 1011/ว 19 ลงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2547 ซึ่งวิธีการ
ก่อนดำเนินการท่านวันยังและตรวจสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงมาใช้กับพนักงานสวนห้องดิน โดยอนุโลม
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ถือปฏิบัติเช่นไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายชุมพร พลวิชัย)
รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เลขาธุการ ก.อ.น.ด., ก.ท., ก.จ.

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลสวนห้องดิน
กลุ่มมาตรฐานวินัย อุทธรณ์และร้องทุกข์
โทร 0-2241-9000 ต่อ 3133

ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๑๙

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๗

เรื่อง วิธีการก่อนดำเนินการทางวินัยและการสอบสวนทางวินัยของบ่างไม้ร้ายแรง

ตัวชี้ส่วนราชการลักษณะแห่งได้หารือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสอบสวนในกรณีกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญกระทำการใดๆ ที่ไม่ดีและไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๐๒ วรรคสอง บัญญัติให้ดำเนินการสอบสวนตามวิธีการที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควร หมายถึงวิธีการอย่างไร

ก.พ.พิจารณาแล้ว มีมติให้ข้อความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องการดำเนินการทางวินัยโดยสอบสวนตามวิธีการที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควร รวมทั้งวิธีการก่อนดำเนินการทางวินัยด้วยดังนี้

๑. วิธีการก่อนดำเนินการทางวินัย พระราชนักุญญาติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๙๙ วรรคสี่ บุลวนครหน้า บัญญัติเกี่ยวกับกรณีที่มีการกล่าวหาหรือมีกราฟ เป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำการใดๆ ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการ โดยสรุป เป็นแนวทางปฏิบัติได้ดังนี้

๑.๑ การพิจารณาในเบื้องต้น

(1) เมื่อมีการกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดประพฤติหรือปฏิบัติ ไม่ดีอันให้ปรากฏตัวสูดล้ำว่า ผู้บังคับบัญชาควรพิจารณาในเบื้องต้นว่า กรณีด้านที่กล่าวว่า นั้น ด้วยความจริง จะเป็นการกระทำการใดๆ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตราใด หรือไม่ ในกรณีที่เห็นว่าด้านข้อเท็จจริงที่กล่าวว่าไม่อาจปรับง่าย เป็นความผิดทางวินัย กรณีไม่มีมูลที่จะกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำการใดๆ ก็ให้ยุติเรื่องได้

(2) เมื่อมีการกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยโดยประพฤติด้วยลักษณะทางเพศ แต่เป็นการกล่าวหาโดยไม่ระบุพยานหลักฐาน ไม่ชี้ช่องที่จะให้สืบพยานหลักฐาน หรือกล่าวหาเลื่อน祤โดยไม่ระบุกรณีแผลล้ม ผู้บังคับบัญชาควรสืบถานข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้กล่าวหา เมื่อสอบถานแล้วไม่ได้ข้อมูลเพิ่มเติมและพิจารณาในเมืองด้านเห็นว่า กรณีไม่นิยมเพียงพอที่จะกล่าวหาว่าผู้ดูถูกกล่าวหาหนึ่นกระทำผิดวินัย ก็ให้หยุดเรื่องได้

(3) เมื่อมีการกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัย โดยประพฤติด้วยลักษณะทางเพศและระบุพยานหลักฐาน กรณีแผลล้มประกายชัดแจ้ง หรือเมื่อมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัย เช่น ผู้บังคับบัญชาตรวจสอบพฤติกรรมน่าสงสัย ไม่ตั้งใจมีพยานหลักฐาน ให้ผู้บังคับบัญชาเริบดำเนินการสืบสวน

(4) กรณีที่เป็นการกล่าวหาโดยไม่ปรากฏด้วยลักษณะทางเพศ กล่าวหาโดยบังคับสนับที่ คำร้องปฏิบัติตามหลักกฎหมายและแนวทางปฏิบัติตามดิคปะรัฐมนตรี ตามหนังสือสำเนาที่เลขานธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่ ๒๕๘๖/ว ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๑ คือรับพิจารณา เนื่องจากที่ระบุหลักฐาน กรณีแผลล้มประกายชัดแจ้ง ตลอดจนบุคคลແเน้นอนุท่านนี้ และในกรณีที่รับพิจารณาแล้วให้ผู้บังคับบัญชาเริบดำเนินการสืบสวน

(5) กรณีที่ผู้บังคับบัญชาพิจารณาในเมืองด้านแล้วสั่งดำเนินการทางวินัย ได้ทันที โดยไม่ต้องค้านในกรณีการสืบสวนก่อน ได้แก่ กรณีที่มีการกล่าวหามีพยานหลักฐาน ในเมืองด้านส่งประโคนการกล่าวหา หรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัย โดยมีพยานหลักฐานในเมืองด้านอยู่แล้ว หรือกรณีที่เมื่อการกล่าวหาโดยหน่วยงาน ของรัฐ ซึ่งได้มีการตรวจสอบสืบสวนหรือสอบถามมาก่อนแล้ว และผู้บังคับบัญชาพิจารณาเห็นว่า กรณีนี้มูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย ก็ให้ดำเนินการทางวินัยได้ทันที

1.2 การสืบสวน

(1) การสืบสวน หมายถึง การสืบหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ในเมืองด้านเพื่อพิจารณาว่ากรณีนี้มูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหรือไม่

(2) การสืบสานนี้ผู้บังคับบัญชาจะดำเนินการเอง หรือมอบหมายให้ผู้อื่นได้มีบังคับบัญชาหรือเพียงดึงคิมภะกรรมการสืบสานให้ดำเนินการสืบสานแทนก็ได้ และการสืบสานนี้ควรทราบรวมซึ่งกันทั้งจริงและพหานหลักฐานในเมืองคันเป็นสำนวนการสืบสาน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการต่อไปด้วย

1.3 การพิจารณาผลการสืบสาน

เมื่อการสืบสานเสร็จแล้ว ผู้บังคับบัญชาจะต้องพิจารณาข้อเท็จจริงและพหานหลักฐานในเมืองคันตามสำนวนการสืบสานนั้นว่า กรณีที่มีการกล่าวหาหรือมีกราฟเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดคิวินัยนั้น กรณีมูลที่ผู้บังคับบัญชาควรกล่าวหาว่า ผู้นั้นกระทำผิดคิวินัยหรือไม่

ในการมีผู้บังคับบัญชาเห็นว่า ดำเนินการสืบสานไม่มีพหานหลักฐาน หรือพหานหลักฐานเท่าที่มีชัดไม่มีมูลเที่ยงพอที่จะกล่าวหาร่วมกันว่าผู้นั้นกระทำผิดคิวินัย ก็ให้ถูกเรื่องได้ หรือถ้าเห็นว่ากรณีซึ่งมีของกลางที่จะสืบหาข้อเท็จจริงและพหานหลักฐานเพิ่มเติมจะดำเนินการ หรือสั่งให้ดำเนินการสืบสานเพิ่มเติมเสียก่อนก็ได้

ในการมีที่เห็นว่าพหานหลักฐานเท่าที่มีเพียงพอแต่คงให้เห็นว่า กรณีมูลที่ควรกล่าวหาร่วมกันว่าผู้นั้นกระทำผิดคิวินัย ก็ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยตามที่พระราชนิยมตั้งระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 บัญญัติไว้ในหมวด ๕ ทันที

2. วิธีการสอบสวนทางวินัยของข้าราชการพลเรือน

พระราชนิยมตั้งระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 102 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเป็นหลักการว่า การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งมีกรณีอันมูลที่ควรกล่าวหาร่วมกันว่ากระทำผิดคิวินัยข้างไม้ร้ายแรง ให้ดำเนินการสอบสวนที่ให้ได้ความจริงแต่ละอย่างตามวิธีการที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควร

การสอบสวนดังกล่าวข้างต้น ไม่อยู่ในบังคับที่จะต้องแต่งคิมภะกรรมการ ขึ้นทำการสอบสวน ดังนั้น ผู้บังคับบัญชาจะสอบสวนเอง มอบหมายให้ผู้อื่นได้มีบังคับบัญชา หรือแต่งตั้งคิมภะกรรมการซึ่งทำการสอบสวนแทนก็ได้

ก า ร ห ด บ น ส ว น ร า ง ว ิ น ข ด า น ก ญ หน า บ ว ร ต า ย ร ะ ท ิ ภ น ช ร า ช ค า ร พ ล ร ิ ค น ม ี น ว ช ช
ป ร ุ บ ด ร า ช ค า ร ท ุ ร ง ป ค ค ร ย ง อ ห ง ห น จ ด า น พ ร ะ ร ว น บ ญ ญ ต ิ ว ิ ช ป ร ุ บ ด ร า ช ค า ร พ ล ร ิ ค น พ.ศ. 2539
ด ั ง น น ก า ร ห ด บ น ส ว น ร า ง ว ิ น ข ด า น ก ญ หน า บ ว ร ต า ย ร ะ ท ิ ภ น ช ร า ช ค า ร พ ล ร ิ ค น ท า ผ ิ ค ว ิ น ข ด า น ไ น ร ี ข ร ง
จ ง ถ อง ให ห ล ล ก ป ร ะ ก น ค ว น เป น ห ร ร ณ แก ห ล ล ก ล า ว ห า ค า น ก ญ หน า บ ว ร ต า ย ร ะ ท ิ ภ น ช ร า ช ค า ร
ท า น ป ค ค ร ย ง ต ว ช ค า ร เ จ ง ช อก ล า ว ห า และ ห ร ุ ป พ ย า น ห ล ล ก ล า น ท ี สน บ สน บ น น อก ล า ว ห า ท า ท ี ม ี
ให ห ล ล ก ล า ว ห า ท า น เพ ื อ ให ห ล ล ก ล า ว ห า ช แจ ง และ น า ล ี บ แก ช อก ล า ว ห า ท า น อ ง เ ช ว ก น ท ี
พ ร ะ ร า ช น บ ญ ญ ต ิ ว ิ ช ร ะ เ น ช ร า ช ค า ร พ ล ร ิ ค น พ.ศ. 2539 มา ค ร า 102 ว ร ร ค ส อ ง บ ญ ญ ต ิ ว ิ ช
ส า ห ร บ น ก า ร ห ด บ น ส ว น ร า ง ว ิ น ข ด า น ก ญ หน า บ ว ร ต า ย ร ะ ท ิ ภ น ช ร า ช ค า ร พ ล ร ิ ค น ท า ผ ิ ค ว ิ น ข ด า น ย า ร ี ข ร ง
เป น ช ั น ด ո น ด า น ห ล ล ก ก ե ป ช และ ว ิ ช ค า ร ห ด บ น ส ว น ร า ง ว ิ น ข ด า น ท ี ก า ห น ด ใน ก ญ อ.พ. ช น บ ท ี 18
(พ.ศ. 2540) ช ช ช 14 และ ช ช ช 15 โ ด ย อ น ู โ լ ิ น ม ี ສ า ร ะ ล า ก ญ โ ด ย ส ร ุ ป ค ื օ

2.1. เ ร ย ห ล ล ก ล า ว ห า ช แจ ง และ อ ช น ล ี บ ช อก ล า ว ห า ท ี ป ร า ก ญ ด า น ร ื อ ก ล า ว ห า
ให ท า น ว า ห ล ล ก ล า ว ห า ท า น ก ร ะ ท า ก า ร ได เม ื อ ด า ง ໄ ร ห ร อง ท ี ช แจ ง ให ท า น ค ว ช ว า ห ล ล ก ล า ว ห า
น ิ ล ิ ท ิ ช ท ี จ ะ ให ร บ น เ จ ง ห ร ุ ป พ ย า น ห ล ล ก ล า น ท ี สน บ สน บ น ช อก ล า ว ห า และ น ิ ล ิ ท ิ ช ท ี จ ะ ให ช อก ล า ว ห า หร ื อ
ช แจ ง แก ช อก ล า ว ห า ต ล ด ค น อ ง พ ย า น ห ล ล ก ล า น ห ร း อ น า พ ย า น ห ล ล ก ล า น น า ล ี บ แก ช อก ล า ว ห า ได ค ว ช

2.2. อ น ห ล ล ก ล า ว ห า ไ น เม ื ช ด ั น ว า ห ล ล ก ล า ว ห า ได ก ร ะ ท า ก า ร ด า น ท ี ล ล ก ล า ว ห า
หร ื อ ไม อ ช า ง ໄ ร

2.3. ไ น ก ร ย ี ท ี ห ล ล ก ล า ว ห า ให ช อก ล า ว ห า ให ช อก ล า ว ห า ได ก ร ะ ท า ก า ร ด า น ท ี ล ล ก
กล า ว ห า ให ห ด บ น ส ว น ช แจ ง ให ห ล ล ก ล า ว ห า ท า น ว า ก ร ะ ท า ก า ร ท ี ล ล ก ล า ว ห า น น เป น ค ว น พ ิ ช
ว ิ น ข ก ร ย ี โ ἰ อ ช า ง ໄ ร หาก ห ล ล ก ล า ว ห า ช ั ง ค ง ช ิ น ด า น ท ี ร บ ส า ร ก า ห า ให บ ุ น ท ี ก ล า ว ห า ค ร บ ส า ร ก า ห า
รวม ท ี ช แจ ง ห ค ุ ด า น ไ น ช ี และ สน ห ด ุ ห า แก ก ร ะ ท า ไ ว ค ว ช แล ว พ ิ ช ร า ก า ว า ก า ร
ก ร ะ ท า ช ง ห ล ล ก ล า ว ห า น ี ค ว น พ ิ ช ว ิ น ข ก ร ย ี โ ἰ ด า น น า ต ร า ได และ ค ร ว ไ ด ร บ ไ ท ห ด บ น ส ว น ได

2.4. ไ น ก ร ย ี ท ี ห ล ล ก ล า ว ห า ได ให ช อก ล า ว ห า ให ช อก ล า ว ห า ได ก ร ะ ท า ก า ร ด า น ท ี ล ล ก
ห ด บ น ส ว น เพ ื อ ร ว น ร ว น พ ย า น ห ล ล ก ล า น ท ี ท ี ช ว ร ช ช อก ล า ว ห า แล ว พ ิ ช ร า ก า ว า น ี พ ย า น ห ล ล ก ล า น ได
สน บ สน บ น ช อก ล า ว ห า ว า ห ล ล ก ล า ว ห า ได ก ร ะ ท า ก า ร ได เม ื อ ด า ง ໄ ร บ ุ น ท ี ช แจ ง ช อก ล า ว ห า ท ี
ค า น น า ต ร า ได หร ื อ ไม อ ช า ง ໄ ร แก ล ว ร ช ก ล ล ก ล า ว ห า ไ น ช แจ ง ช อก ล า ว ห า ช อ ก ร ช โ ด ย ร ะ บ ุ น ช อก ล า ว ห า
ท ี ป ร า ก ญ ด า น ห ล ล ก ล า น ว า น ี ค ว น พ ิ ช ว ิ น ข ก ร ย ี โ ἰ ด า น น า ต ร า ได และ ห ร ุ ป พ ย า น ห ล ล ก ล า น ท ี
สน บ สน บ น ช อก ล า ว ห า ท ี ช ว ร ช ช อก ล า ว ห า ไ น ช แจ ง ช อก ล า ว ห า ช อ ก ร ช โ ด ย ร ะ บ ุ น ช อก ล า ว ห า
ม ี ค ร ว ไ ด ห ด บ น ส ว น ช อก ล า ว ห า ต า ห ร บ พ ย า น บ ุ ค ค ล จ ะ ร ะ บ ุ น ช อก ล า ว ห า หร ื อ ไม ร ะ บ ุ น ช อก ล า ว ห า โ ด ย

2.5 ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงแก้ไขข้อกล่าวหาเป็นหนังสือหรือให้ถ้อยคำต่อผู้สอบสวน และนำสืบแก้ข้อกล่าวหาโดยผู้ถูกกล่าวหาจะนำพยานหลักฐานมาเองหรือจะจ้างพยานหลักฐาน ขอให้ผู้สอบสวนเรียกมาได้

2.6 พิจารณาเบรุญเทบบุพยานหลักฐานที่สันนิษฐานข้อกล่าวหา กับที่หักล้างข้อกล่าวหา และวินิจฉัยด้วยความเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดจริงหรือไม่ อย่างไร ถ้าผิดเป็นความผิดวินัยกรณีใด ความมาตรใด และควรได้รับโทษสถานใด แล้วท่ารายงานการสอบสวน

2.7 ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาสอบสวนเอง หรือพิจารณารายงานการสอบสวนรวมทั้งดำเนินการสอบสวนแล้ว เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิดวินัย หรือการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาไม่เป็นความผิดวินัย ก็ให้สั่งข้อเรื่อง แต่ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และอยู่ในอำนาจของคนที่จะส่งโทษได้ ก็ให้สั่งลงโทษตามอ่านข้อที่คำคราวแก้กรณีให้หมายถูกกับความผิด ในกรอบกระทำผิดวินัยเดือนอยู่ต่อไปนี้ เหตุอันควรจะโทษ จะดังนี้
ให้โทษให้แก่ผู้ที่บันปืนหนังสือ หรือว่ากล่าวด้วยคำเตือน ก็ได้

2.8 การสอบสวนและพิจารณาดำเนินการดังกล่าวข้างต้นเป็นการดำเนินการทางวินัย ฉะนั้น เมื่อได้ดำเนินการแล้ว ต้องรายงานการดำเนินการทางวินัยนั้นต่อไป ตามนัย มาตรา 109 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ประกอบด้วยระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการคุ้มครองภารกิจทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการ พลเรือนสามัญ พ.ศ. 2539

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ได้แจ้งให้ทราบแล้วจังหวัดต่าง ๆ ทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายสินา สินามัมมท)

เลขที่ก ๑ ก.พ.

สำนักนัดตรวจวินัย

โทร. ๐ ๒๒๘๑ ๘๖๗๗

วันที่ ๑๕๙๘ ๒๕๖๔

ที่ นท ๐๘๐๙.๕/วช ๑

สำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อปด.
ถนนนครราชสีมา เขตคุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๖ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง การกำหนดตำแหน่งระดับประ ранกรรมการสอบสวนมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๔๕ วรรคหนึ่ง

เรียน ประธาน ก.จ., ก.ท.จ., ก.อปด.จังหวัด ทุกจังหวัด และ ก.เมืองพัทยา

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อปด. ที่ นท ๐๘๐๙.๖/๑ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๑

สิ่งที่ส่งมาด้วย ตารางกำหนดตำแหน่งระดับประ ранกรรมการสอบสวน จำนวน ๓ แผ่น

ตามที่สำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อปด. ได้แจ้งเรียนมติ ก.จ., ก.ท. และ ก.อปด. ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๑ ที่กำหนดตำแหน่งระดับประ ранกรรมการสอบสวนตามนี้ประกาศ ก.จ., ก.ท. และ ก.อปด. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๔๕ วรรคหนึ่ง เพื่อแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติ รายละเอียดตามอ้างถึง นั้น

สำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อปด. ขอเรียนว่า ก.จ., ก.ท. และ ก.อปด. ใน การประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๑ ได้มีมติกำหนดตำแหน่งระดับประ ранกรรมการสอบสวน ตามนี้ ประกาศ ก.จ., ก.ท. และ ก.อปด. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๔๕ วรรคหนึ่ง เพิ่มเติม โดยให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๑ กรณีมีการเปลี่ยนแปลง ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นประ ранกรรมการสอบสวน ตั้งแต่วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป ให้เป็นไปตามมติ ก.จ., ก.ท. และ ก.อปด. นี้ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

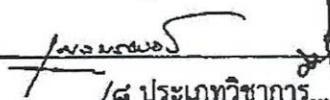
ณ<

(นายชจร ศรีช่วงโนทัย)
รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
เลขานุการ ก.จ., ก.ท. และ ก.อปด.

สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
ส่วนมาตรฐานวินัยบุคคลส่วนท้องถิ่น
โทร ๐ ๒๒๔๑ ๘๐๐๐ ต่อ ๓๓๓๓
โทรสาร ๐ ๒๒๔๑ ๔๔๗๕
ผู้ประสาน นายเศรษฐพงศ์ แหล่งสกhan ๐๘๑๓๓๕๒๖๓๖

ตารางกำหนดตำแหน่งระดับประธานกรรมการสอบสวน
ตามประกาศ ก.จ., ก.ท. และ ก.อ.บ.ด. เรื่อง มาตรฐานหัวไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย
และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๖๔ ข้อ ๔๙ วรคหนึ่ง
ตามมติ ก.จ., ก.ท. และ ก.อ.บ.ด. ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๑
(แนบท้ายหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อ.บ.ด. ที่ นท ๐๘๐๙.๔/ว ๖๐ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๑)

ลำดับที่	ตำแหน่งระดับผู้อุปกิจล่าwiększ	ตำแหน่งระดับประธานกรรมการสอบสวน
๑	ประธานบริหารท้องถิ่นระดับสูง	๑.๑ หนังงานส่วนห้องถิ่น ประธานบริหารท้องถิ่นตำแหน่งและระดับสูง ๑.๒ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประธานข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประธานกรรมการระดับสูง
๒	ประธานบริหารท้องถิ่นระดับกลาง	๒.๑ ประธานบริหารห้องถิ่นตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าผู้อุปกิจล่าwiększ ๒.๒ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประธานข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประธานกรรมการระดับต้น หรือตำแหน่งประธานวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ
๓	ประธานบริหารห้องถิ่นระดับต้น	๓.๑ ประธานบริหารห้องถิ่นตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าผู้อุปกิจล่า;]/ ๓.๒ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประธานข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประธานกรรมการระดับต้น หรือตำแหน่งประธานวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ
๔	ประธานอำนวยการห้องถิ่นระดับสูง	๔.๑ ประธานบริหารห้องถิ่นระดับสูง ๔.๒ ประธานอำนวยการห้องถิ่นระดับสูง ๔.๓ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประธานข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประธานอำนวยการระดับสูง
๕	ประธานอำนวยการห้องถิ่นระดับกลาง	๕.๑ ประธานบริหารห้องถิ่นระดับกลางขึ้นไป ๕.๒ ประธานอำนวยการห้องถิ่นระดับกลางขึ้นไป ๕.๓ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประธานข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประธานอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งประธานวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ
๖	ประธานอำนวยการห้องถิ่นระดับต้น	๖.๑ ประธานบริหารห้องถิ่นระดับต้นขึ้นไป ๖.๒ ประธานอำนวยการห้องถิ่นระดับต้นขึ้นไป ๖.๓ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประธานข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประธานอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งประธานวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ
๗	ประธานวิชาการระดับเชี่ยวชาญ	๗.๑ ประธานบริหารห้องถิ่นระดับสูง ๗.๒ ประธานอำนวยการห้องถิ่นระดับสูง ๗.๓ ประธานวิชาการระดับเชี่ยวชาญ ๗.๔ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประธานข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประธานอำนวยการระดับสูง หรือตำแหน่งประธานวิชาการระดับเชี่ยวชาญ

/๔ ประธานวิชาการ...

ลำดับที่	ตำแหน่งระดับผู้อุปถัมภ์สำหรับ อาจารย์พิเศษ	ตำแหน่งระดับประธานกรรมการสอบสวน
๔	ประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ	๔.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่นระดับกลางขึ้นไป ๔.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับกลางขึ้นไป ๔.๓ ประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษขึ้นไป ๔.๔ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่ง และระดับไม่น่าจะต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ
๕	ประเภทวิชาการระดับชำนาญการ	๕.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่น ๕.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่น ๕.๓ ประเภทวิชาการระดับชำนาญการขึ้นไป ๕.๔ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่ง และระดับไม่น่าจะต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ
.๑๐	ประเภทวิชาการระดับปฏิบัติการ	๑๐.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่น ๑๐.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่น ๑๐.๓ ประเภทวิชาการระดับชำนาญการขึ้นไป ๑๐.๔ ประเภททั่วไประดับอาชุโส ๑๐.๕ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่ง และระดับไม่น่าจะต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ
๑๑	ประเภททั่วไประดับอาชุโส	๑๑.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่น ๑๑.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่น ๑๑.๓ ประเภทวิชาการระดับชำนาญการขึ้นไป ๑๑.๔ ประเภททั่วไประดับอาชุโส ๑๑.๕ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่ง และระดับไม่น่าจะต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ หรือตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาชุโส
๑๒	ประเภททั่วไประดับชำนาญงาน	๑๒.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่น ๑๒.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่น ๑๒.๓ ประเภทวิชาการระดับชำนาญการขึ้นไป ๑๒.๔ ประเภททั่วไประดับอาชุโส ๑๒.๕ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่ง และระดับไม่น่าจะต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ หรือตำแหน่งประเภททั่วไประดับชำนาญงาน

ลำดับที่	คำแนะนำระดับผู้ถูกกล่าวหา	คำแนะนำระดับประธานกรรมการสอบสวน
๑๓	ประเภททั่วไประดับปฏิบัติงาน	๑๓.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่น ๑๓.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่น ๑๓.๓ ประเภทวิชาการระดับชำนาญการขึ้นไป ๑๓.๔ ประเภททั่วไประดับอาชญา ๑๓.๕ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ หรือตำแหน่งประเภท ทั่วไประดับชำนาญงาน

หมายเหตุ

๑. ให้การกำหนดตำแหน่งระดับประธานกรรมการสอบสวนตามมติ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. นี้ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑

๒. กรณีมีการเคลื่อนย้ายปลงสู่ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการสอบสวนตั้งแต่วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป ให้เป็นไปตามมติ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. นี้

๓. คำว่า “ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับ ไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง” ให้หมายความรวมถึง ข้าราชการฝ่ายพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่ง ประเภทบริหารระดับต้น และตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง แต่ไม่หมายความถึงข้าราชการฝ่ายพลเรือน ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ

๔. ในการพิจารณาคัดเลือกประธานกรรมการสอบสวน ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของตำแหน่ง และระดับของพนักงานส่วนท้องถิ่นผู้ถูกกล่าวหา ประโยชน์ในการสอบสวนพิจารณา และความยุติธรรมประกอบด้วย

๕. การเทียบตำแหน่งข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ตามมติ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. นี้ ใช้เฉพาะการทำหน้าที่ตำแหน่งระดับประธานกรรมการสอบสวน ตามนัยประกาศ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวิธีและการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๖๘ ข้อ ๔๙ วรรคหนึ่ง เท่านั้น